

André Pieters: Coureur, cafébaas en Carrouseluitbater

Welke Hulstenaar herinnert zich nog Dancing Carrousel, van langs de Brugsebaan?

Welke Hulstenaar herinnert zich nog dat André Pieters, daar de eerste uitbater was?

Welke Hulstenaar herinnert zich nog dat André Pieters een zeer goede beroepsrenner was?

Weinigen waarschijnlijk.

Daarom deze terugblik in de tijd, een terugblik die ondersteund wordt door een schat, een goudader van wonderlijke foto's uit het subliem bijgehouden wielersarchief van André zelve.

Foto's waar de sfeer zo van af spat!

Foto's van koersen waar je zelf langs de kant had willen staan kijken. Tussen al dat volk!

Foto's waar vaak namen van renners op geschreven staan, opdat niets zou verloren gaan voor de volgende generaties (wij dus, en blij dat we daarmee zijn!).

André Pieters wordt op 10 januari 1922 geboren in Lendelede.

Misschien wil hij een beter leven?

Misschien spiegelt hij zich aan de wielershelden van toen?

Wie waren zijn helden?

Lucien Buysse? Romain Maes? Sylvère Maes?

We kunnen het hem helaas niet meer vragen, hij overleed in 2001, Maar één ding is zeker: André was serieus gebeten door de wielermicrobe.

Hij droomde ervan om coureur te worden.

Een droom die zovele Vlaamse jongeren koesteren, toen en nu.

Velen waren en zijn geroepen, weinigen uitverkoren.

André behoort absoluut tot de uitverkorenen.

Amper 20 is hij, als hij in 1941 Belgisch Kampioen bij de Juniores wordt. Zonder meer een topprestatie! Super!

Helaas zijn de Duitsers hier - ten tweede male - gearriveerd en moet André, net zoals zovele anderen, zijn wielerdromen wat opzij schuiven. Tijdens de oorlog is het vooral proberen aan koersmateriaal te geraken. Zo zijn bandjes heel zeldzaam, en bijgevolg peperduur.

Het is proberen te koersen waar er nog een koers gereden wordt. Het is behelpen, behelpen, en nog eens behelpen maar al bij al wint André in 1943 twee koersen.

In 1945 krijgt hij een profcontract bij een zeer goede Franse ploeg: *Alcyon - Dunlop*.

Alcyon is dé fietsfabrikant van toen, *Dunlop* dé bandenfabrikant.

André behaalt in '45 meteen 10 overwinningen en dit betekent heus wel wat, zo meteen na de oorlog, waar elke coureur wil presteren en opgemerkt worden.

Koersen gaat natuurlijk altijd om de sportieve prestatie, maar als beroepsrenner zeker ook over geld verdienen. Na de magere oorlogsjaren is dit absoluut zo. André houdt een nauwgezette boekhouding bij van wat hij verdient aan prijzen en premies. Een soort kosten - batenganalyse.

Wat moet hij uitgeven om te kunnen koersen, en wat brengt het op. (Zie foto's uit zijn handgeschreven dagboek). Elke renner is een boekhouder in die tijd. Ook Kint,

Schotte en Van Steenberghe, de grote Belgische renners van toen doen net hetzelfde als André. Ze zijn de armoede en “de prijs van een zakske patatten” uit de oorlog helemaal nog niet vergeten.

André blijft drie jaar bij *Alcyon – Dunlop*. Hij is beroepsrenner van 1945 tot 1958, hij rijdt vijf jaar voor een Franse ploeg, de andere jaren voor een Belgische. Bijna alle ploegen van toen worden gesponsord door fietsfabrikanten: *Alcyon, Bertin, Titan, The Dura* zijn allen merknamen van constructeurs die ooit prijken op het wielershirt van André. Die shirts zouden nu zeker collector-items zijn. Met hun zwierig gekrulde letters, met hun mooie ouderwetse namen. Nu zijn die vervangen door namen van Amerikaanse constructeurs als *Trek* en *Specialized* bijvoorbeeld.

Als coureur is André Pieters een overleverstype. Een man die na een zware wedstrijd nog een uitmuntende spurt uit de benen kan schudden. Dit is meteen ook zijn handelsmerk, waarvoor hij door zijn concurrenten gevreesd wordt. Als ze er Pieters niet kunnen afrijden, klopt hij hen nogal vaak in de sprint.

In veertien profjaren sprokkelt André maar liefst 32 overwinningen bij elkaar en daar zitten heus wel enkele “skoontjes” bij.

Zijn ereplaatsen zijn eigenlijk bijna niet te tellen, niet op te sommen.

Hoeveel keer hij tweede, derde, vierde, vijfde wordt.... niet te doen.

In het Kampioenschap van Vlaanderen te Koolskamp is hij vaak heel dichtbij de zege, maar de geluksfee beslist er telkens anders over en gunt hem die zegeruiker nooit.

André Pieters wint in '46 de Omloop Het Nieuwsblad, in '47 Kuurne-Brussel-Kuurne, in '50 de Scheldeprijs.

Brussel-Izegem, een koers naar zijn hart, en met aankomst in zijn streek wint hij maar liefst driemaal: in '48, in '49 en in '52.

De koersen van stad tot stad waren in die tijd heel populair, ze brachten enorm veel volk op de been en werden dan ook vaak georganiseerd.

Brussel-Izegem was daar toen één van, en had de uitstraling van de Omloop het Nieuwsblad nu. Een semi-klassieker dus. Gewoontegetrouw kwam de koers aan in de Roeselarestraat in Izegem, ongeveer aan de Heilige-Hartkerk, in de omgeving van het ziekenhuis.

Op de koersen krioelde het in die tijd van het volk, dat zie je overduidelijk op enkele foto's.

Veel coureurs hadden dan ook een schare trouwe supporters, veelal uit eigen dorp of streek. Om een werk van barmhartigheid te doen (?) en om die trouwe schare supporters op tijd en stond van het nodige gerstenat te voorzien openden vele coureurs toen een café in hun dorp of stad. Marcel Kint in centrum Zwevegem, Briek Schotte op de Grote Markt in Kortrijk, Germain Derycke langs de gro-

te baan Kortrijk – Doornik, in Bellegem.

In '56 opent André samen met zijn vrouw Mariette *Café Royal*, recht tegenover het station van Ingelmunster.

Hij blijft nog koersen tot in '58, en zal de beroepsrennerij gedurende zijn twee laatste profjaren nog met twee andere beroepen combineren: dat van cafébaas en dat van velomaker. Het café en de velomakerij in de halve kelder er onder, draaien ongelooflijk goed. Terwijl je idool André je fiets herstelt, drink je rustig een pintje in het café bij zijn echtgenote! Als dat niet praktisch is!

Op vrijdag- zaterdag- en zondagavond verandert *Café Royal* echter in een dancing, want er staat een *Decap-orgel*!

Nog straffer wordt het wanneer “*DE ROBOT*” in het café arriveert.

De Antwerpse orgelbouwers Decap plaatsen in Café Royal een orgel bestaande uit drie robots. De ene speelt accordeon, de andere saxofoon, de derde is de drummer. Ze bewegen hun hoofden van links naar rechts, de saxofonist kan zijn kaken bollen en kan zelfs opstaan en gaan zitten. Wat wil een mens nog meer? Wat een sensatie! En dit in een tijd dat de mensen echt beginnen te geloven dat “de robots al het werk van de werkmens gaan afpakken”, in een tijd dat Amerikanen en Russen elkaar de loef afsteken in de ruimte, in een tijd dat de gitaren van The Shadows en andere vroege popgroepjes door de boxen knallen en het jonge volkje zot maken.

Met hun nieuwe orgel, met hun “*ROBOT*”, want zo wordt het vreemde tuig in de volksmond onmiddellijk genoemd, slaan André en zijn vrouw in alle geval commercieel de nagel op de kop.

Café Royal, met voorsprong het grootste café aan het station in Ingelmunster wordt te klein om al die dansers, die bewonderaars en die “robotgapers” te kunnen slikken.

Er is revolutie in Parijs maar in Hulste langs de Brugsebaan opent op 28 mei '68 *dancing Carrousel* zijn deuren. André en zijn echtgenote baten de zaak met succes uit tot begin '82.

Hoeveel mensen er in al die jaren een wals, een tango, een foxtrot, een cha-cha-cha, een jive of een mambo uit de benen kwamen schudden, zoals André destijds een straf spurtje uit zijn benen schudde, wie zal het zeggen?

In zijn nadagen ontfermt André zich over een aantal jonge renners. Eéntje daarvan heet Dirk Demol, en zal ooit in zijn leven een zeer ferme koers winnen. Ook daarover komt u alles te weten op [hulste.info](http://www.hulste.info). En zo is het éne verhaal met het andere verbonden.

Wielergroeten,

Frank Maes en Stef Huysentruyt.

www.hulste.info - juni 2016

Op deze site vind je zijn complete palmares:

<http://www.dewielersite.be/db2/wielersite/coureurfiche.php?coureurid=3859>

Fotoarchief: Christelle Pieters

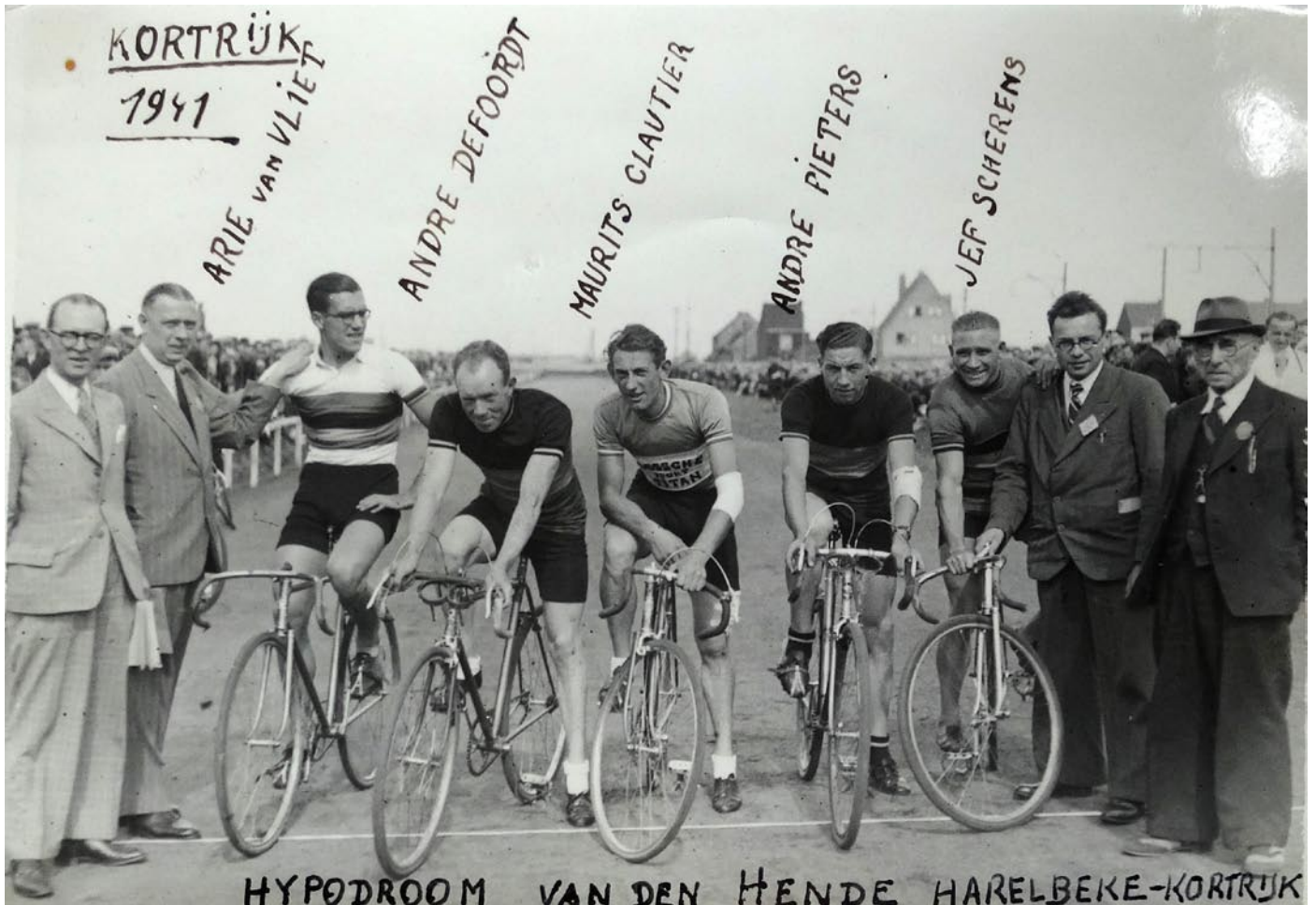
INGELMUNSTER HOGEN DOORN
BAAN KORTRIJK-BRUGGE
1932 ANDRE EN ROGER
PIETERS

Samen met broer Roger op de Brugsesteenweg

Bij de Knapen in 1934

KATEGORIE	AANTAL WEDSTRJD	AANTAL OVERWIN.	TOP 3	TOP 5	TOP 10	AANTAL WEDSTRJD MET ONKANS.	PLAT	GEVALLEN
<u>KNAPEN</u>								
1934	5	2	2	2	4			
<u>NIEWELING</u>								
1938	39	0	6	11	23	14	10	3
1939	58	6	17	30	36	17	11	5
1940	50	10	22	29	40	13	9	2
1941	13	6	7	8	10	2	1	1
<u>JUNIOR</u>								
1941	36	4	8	13	21	10	7	4
1942	78	8	25	34	44	18	19	2
1943	18	1	3	5	6	3	3	0
<u>BEROEPSRENNER B</u>								
1943	39	2	8	12	20	20	21	1
1944	18	0	1	4	7	7	9	0
<u>ONAFHANKELIJKE</u>								
1945	7	1	2	4	6	2	2	0
<u>BEROEPSRENNER A</u>								
1945	62	11	23	34	39	28	32	0
1946	68	7	17	23	37	34	40	5
1947	63	5	17	23	35	27	23	2
1948	65	2	5	9	24	21	20	1
1949	67	5	12	16	22	34	22	2
1950	75	3	9	16	29	35	26	3
1951	73	2	13	19	31	22	18	1
1952	68	3	9	10	18	23	19	2
1953	58	1	6	11	17	17	10	1
1954	76	1	5	9	25	18	11	3
1955	74	2	8	13	28	17	19	1
1956	70	0	2	9	15	15	20	2

Een greep uit André's dagboek

1945
Bewijsprestaties. 7 Wedstrijden

1 eerste 1 tweede 1 vierde 1 vijfde
 1 derde 1 elfde 1 opgave succesvol bondbreuk

Bewijsprestaties...

14 eerste
 6 tweede
 5 derde
 4 vierde
 7 vijfde
 1 zesde
 1 zevende
 1 achtere
 2 negende
 - tiende
 2 elfde
 1 twaalfde
 1 dertiende
 1 veertiende
 2 vijftiende

62 Wedstrijden 45 Prijzen
 14 maal opgeheven door tegenstander
 32 bondbreuken
 4 andere successen
 28 wedstrijden met onkans

KAMPIOEN VAN BELGIE JUNIORS 1941
IN ST. NIKLAAS
ANDRE PIETERS

Ingelmunster - Hulste
JUNIORS
1942

Vanneste Scafien

A. Pieters

N. Gallens

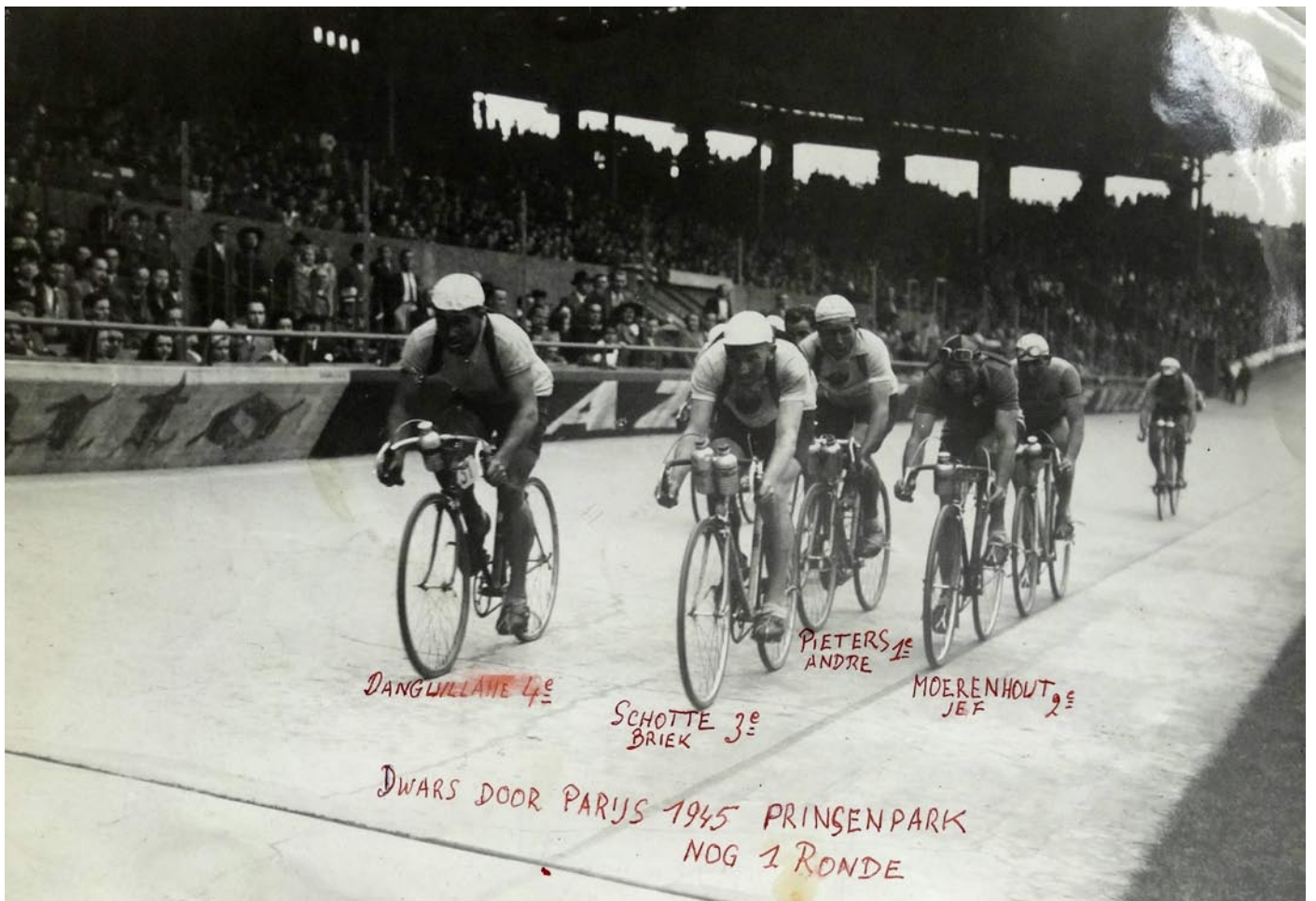

BEROEPSRENNERS 1945

INGELMUNSTER.

1. Serou

2. Pieters

DANGLILLANE 4^e

SCHOTTE 3^e
BRIEK

PIETERS 1^e
ANDRE

MOERENHOUT 2^e
JEF

DWARS DOOR PARIJS 1945 PRINSENPARK
NOG 1 RONDE

In 1947 won hij Kuurne-Brussel-Kuurne, het jaar daarop schreef hij Brussel-Izegem op zijn palmares.

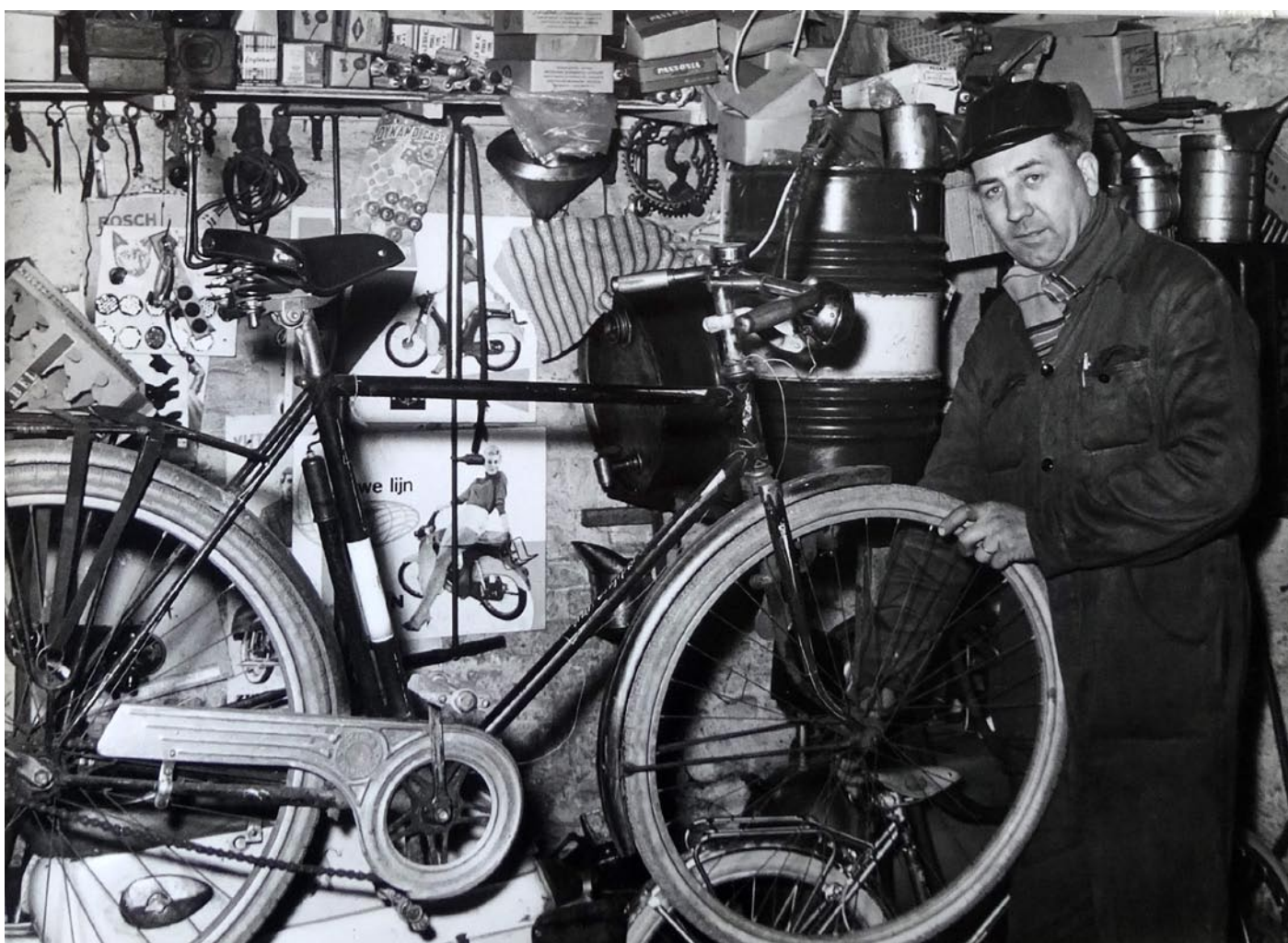

1948 - Achiel Bruyneel en Camiel Dekuyscher winnen de zesdaagse van Gent

Café Royal recht tegenover het station van Ingelmunster

De velmakerij bevond zich in de halve kelder onder het café

André geniet van de zege samen met echtgenote Mariette Debrabandere en dochter Christelle

33-toerenplaat met nummers van het Robotorkest in de Carrousel.

In zijn nadagen ontfermt André zich over een aantal jonge renners. Hierboven Dirk Demol, hieronder David Windels

